

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 7 - 13 iunie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Începe Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel luni, 8 iunie 2015

Rugăciune

Cât de ușor este a spune: Dumnezeu este iubire! Cine rămâne în iubire, rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu în El. De aceea întemeiază-ți și tu sufletul meu locuința în El, fiind locuitor al Lui. Rămâi în Dumnezeu și El va rămâne în tine. Dumnezeu rămâne în tine, pentru a te sprijini, iar tu să rămâi în Dumnezeu pentru a nu cădea.

Tu, o Doamne, mă îndemni spre a Te iubi. Dar oare eu, Te-aș putea iubi dacă Tu, mai întâi nu m-Ai fi iubit pe mine? Fă, ca să nu fiu leneș în a-Ți răspunde cu iubire la iubirea Ta, căci Tu, m-ai iubit primul pe mine, deși am fost păcătos, și astfel ai sfărâmat păcatele mele, chemându-mă în Biserica Ta, pentru a înceta să mai păcătuiesc. M-ai iubit atunci, când am fost bolnav, dar m-ai vizitat, cu îndurarea Ta, pentru a mă vindeca. Prin aceasta s-a arătat în mod clar iubirea Ta față de mine, căci ai venit în această lume, pentru ca prin Tine, să am viața cea veșnică.

Doresc să Te iubesc pe Tine, Dumnezeul meu, prin semenul meu, în mod necondiționat, să Te urmez ajutându-l pe el, să Te imit sacrificându-mă pentru binele lui și să fiu de-a pururi în preajma Ta, făcându-i cunoscută lui minunăția iubirii Tale. Amin. (După Sfântul Augustin)

“Învață-mă, Bunule Domn, să te slujesc așa cum meriți; să dau și să nu contabilizez costurile, să lupt și să nu iau aminte la răni; să trudesc dar să nu caut odihnă; să lucrez și să nu cer vreo recompensă pentru că știu că fac voia Ta, prin Isus Cristos, Domnul nostru. Amin.” (Sf. Ignațiu de Loyola)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Raluca Chereji, Alexandru Perțe, Tiberiu Ciorba, Florica Sarca și Lucian Mihele** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) Cât de însuflețitoare sunt exemplele de creștini care au lucrat pentru Dumnezeu nu ca sclavi sau mercenari ci în mod spontan din iubire față de El. A. J. Cronin povestește despre o asistentă medicală care timp de douăzeci de ani, a asigurat singură servicii pentru o zonă întinsă din Anglia. “M-au uimit”, spune el, “răbdarea ei, curajul și voioșia ei. Nu era niciodată prea obosită noaptea ca să se scoale pentru un apel urgent. Salariul ei era inadecvat, și la un moment dat târziu în noapte, după o zi extrem de epuizantă, am îndrăznit să protestez în fața ei: ‘Soră, de ce nu le cereți să vă plătească mai mult? Dumnezeu știe că meritați’. ‘Dacă Dumnezeu știe că merit’, a răspuns ea, ‘asta e tot ceea ce contează pentru mine’.” Ea lucra nu ca un sclav sau mercenar ci doar din iubire pură pentru Dumnezeu.”

O voluntară din biserică făcea ture la un spital, înveselindu-i pe pacienți și ajutându-i în multe feluri mărunte. Un pacient a remarcat după ecusonul ei că făcea parte dintr-o anumită Biserică. A întrebat-o: “Ești angajată de Biserică să faci această muncă?” “O nu”, a răspuns ea repede. “Sunt voluntară.” Înainte să poată explica mai departe, pacientul a întrebat: “De ce?” Ea a răspuns: “Îl iubesc pe Domnul, și acesta este un mod în care pot exprima acest lucru, ajutându-i pe ceilalți.” Pacientului nu prea îi venea să creadă acest lucru. “Adică nu ești plătită? Faci totul degeaba?” “Nu chiar degeaba”, a zâmbit ea, “ci pentru speranța că pot să vă aduc mângâiere vouă bolnavilor și să împărtășesc cu voi iubirea și tăria Mântuitorului nostru”. Omul a tăcut câteva momente, apoi a răspuns: “Dacă Biserica se îngrijește cu adevărat atât de mult de noi cei bolnavi, poate mai există speranță pentru această lume a noastră.”

Un medic misionar în Coreea care tocmai efectuase o operație chirurgicală importantă pe o țărancă săracă, a fost întrebat: “Doctore, cât ai fi fost plătit pentru o astfel de operație în America?” El a răspuns: “Cam cinci sute de dolari.” “Cât de mult vei fi plătit aici?” Privind la coreeanka săracă, el a răspuns: “Pentru această operație voi primi recunoștința ei și zâmbetul Stăpânului. Acestea valorează pentru mine mai mult decât toți banii pe care mi i-ar putea da lumea.”

Există un lucru interesant despre promisiunea de recompensă pe care o face Isus: destinatarii sunt cei care fac ce fac, fără să se gândească la răsplată. În parabola cu Judecata de Apoi, când Isus le spune celor drepti: “Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi”, aceștia sunt surprinși. Ei întreabă: “De ce Doamne? Ce am făcut noi să merităm așa ceva?” Iar Isus le răspunde: “Am fost bolnav și voi m-ați vizitat. Am fost ...”

Lumea are recompensele ei: bani, recunoaștere, onoare, dar nici una dintre acestea nu se pot compara vreodată cu recompensa pe care Dumnezeu o păstrează pentru cei care îl slujesc zi de zi din iubire spontană și recunoscătoare pentru ceea ce El a făcut pentru noi pe Cruce. (...)